

Отъ цѣлата наша линия се открива пушечна и картечна стрелба.

Бохоръ е въ възторгъ. Той е опияненъ... Не се стърпява, изправя се въ окопа и гледа напредъ. Вижда какъ рѣдѣятъ редицитѣ на неприятеля... Да но на 20 метра следъ първата верига той вижда, че настѣпва нова вражеска вълна, а следъ нея — трета и четвърта...

* * *

Предъ самия окопъ на Бохоровата рота се намира могила, гола и невысока. По нея руситѣ набързо се окопали. Окоото на Бохора е все въ тая могила. Колко му се ще, пламналъ отъ жажда да прогони врага, да се отзове нѣкакъ на тая могила и да изненада защитниците ѝ!...

И, докато той стреля и съобразява това, ето че предъ него изпъкна единъ руски *танкъ*.

Танкътъ като страшенъ валякъ, който отъ нищо се не бои, приближава все повече и повече до нашата телена мрежа и, въпрѣки на Бохоровата и на другаритѣ му стрелба, като стигна до мрежата, обърна се съ задницата къмъ нашитѣ и, съ дветѣ си голѣми куки, закачи и повлѣче цѣлия поясъ телена мрежа, и по този начинъ, отвори пътъ на рускитѣ пълчища.

И ето, Бохоръ и другаритѣ му видѣха, че отсреща, на могилата, се готвятъ да се нахвърлятъ въ откритата верига.

Въ този критически мигъ, фѣстъкчията Бохоръ, който не можеше хладнокрѣвно да пипне не, ами да погледне, *жаба* или *мишка* — толкова бѣше страхливъ, — сега, спомняйки си за своето семейство и за България, въ която се е родилъ и въ която изкарваше сладкия залъкъ за себе си и за своитѣ, неочаквано безъ, той да разбере какъ, обхвана го такова мъжество, че той скочи, грабна пушката съ натѣкнатия ножъ, викна отъ все гърло: „*Напредъ*“! и се втурна като вихъръ къмъ могилата.

Другаритѣ му, изненадани отъ това, но заразени отъ храбростта му, го последваха вкупомъ. За щастие, отъ могилата никой не ги забеляза, защото бѣ падналъ единъ снарядъ, който вдигна много прѣстъ, и прѣсна доста димъ, така че нищо не се виждаше.

Възползуванъ отъ това прикритие, Бохоръ и другаритѣ му отъ отдѣлението стигнаха до могилата. Окураженъ отъ това, Бохоръ зарева съ още по-силенъ гласъ: „*Напредъ*“! Засили се той като хала, стигна до руския окопъ, прескочи го, обърна се, насочи ножа къмъ защитниците, които стояха свити въ окопа, и съ нечовѣшки гласъ викна: „*Предайте се*“! Въ това време дойдоха и другаритѣ на Бохоръ, насочиха и тѣ пушкитѣ и повториха думитѣ на фѣстъкчията. Ди-